

vấn đề gì vì đó là một giải pháp tạm thời khắc phục khó khăn của công ty.

Vì vậy, để hiểu đúng bản chất của sự không trung thực, chúng ta cần phải phát triển một thí nghiệm thông minh, trong đó những đối tượng thí nghiệm sẽ được phép đưa ra một số lý do. Chúng tôi cùng suy nghĩ về điều này. Giả sử chúng tôi sử dụng loại tiền mang tính chất tượng trưng, ví dụ như tiền xu giả. Liệu nó có giúp chúng ta hiểu rõ về quá trình gian lận không? Chúng tôi không chắc chắn nhưng vẫn quyết định làm thí nghiệm.

Khi gặp các sinh viên ở trong quán cà phê tự phục vụ của MIT, chúng tôi hỏi họ có muốn tham gia vào một thí nghiệm kéo dài 5 phút không. Tất cả những gì họ phải làm là giải 20 bài toán đơn giản (tìm hai số có tổng bằng 10). Sau đó, họ sẽ nhận được 50 xu cho mỗi câu trả lời đúng.

Thí nghiệm được tiến hành như nhau trong tất cả các trường hợp nhưng kết thúc bằng một trong ba cách khác nhau. Đối với nhóm đầu tiên, sau khi hoàn thành bài kiểm tra, họ sẽ nộp bài cho giám thị, người sẽ đếm số câu trả lời đúng và thưởng cho họ 50 xu cho mỗi câu trả lời đúng. Nhóm thứ hai được xem bài làm và thông báo cho giám thị số điểm của họ để đổi lấy tiền thưởng.

Nhóm thứ ba được yêu cầu khác đi một chút. Cũng như hai nhóm trước, sau khi làm bài xong, họ có thể xem bài của mình và nói với giám thị số câu trả lời đúng. Nhưng lần này, giám thị sẽ không thưởng tiền cho họ mà chỉ thưởng một đồng xu tượng trưng cho mỗi câu trả lời đúng. Sau